

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 226

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

30 lipca 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2011/C 226/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 219 z 23.7.2011.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2011/C 226/02

Sprawy połączone C-65/09 i C-87/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof, Amtsgericht Schorndorf — Niemcy) — Gebr. Weber GmbH przeciwko Jürgenowi Wittmerowi (C-65/09), Ingrid Putz przeciwko Medianess Electronics GmbH (Ochrona konsumentów — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Dyrektywa 1999/44/WE — Artykuł 3 ust. 2 i 3 — Wymiana towaru wadliwego jako jedyny środek zaradczy — Towar wadliwy już zamontowany przez konsumenta — Obowiązek dokonania przez sprzedawcę demontażu towaru wadliwego i zamontowania towaru zastępczego — Nieproporcjonalność absolutna — Konsekwencje)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 226/03	Sprawa C-71/09 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Comitato „Venezia vuole vivere” (C-71/09 P), Hotel Cipriani Srl (C-73/09 P), Società Italiana per il gas SpA (Italgas) (C-76/09 P) przeciwko Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Komisji Europejskiej, Republice Włoskiej (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Legitymacja procesowa — Interes prawny — Zarzut zawisłości sporu — Pomoc państwa — Wielo-sektorowy system pomocy — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie społeczne — Decyzja 2000/394/WE — Kompensacyjny charakter — Wpływ na handel wewnątrzwspólnotowy — Wpływ na konkurencję — Zakres kontroli — Ciężar dowodu — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 87 ust. 2 lit. b) i art. 87 ust. 3 lit. b)–d) WE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuły 14 i 15).....	3
2011/C 226/04	Sprawa C-383/09: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa siedliskowa — Niewystarczający charakter środków przyjętych w celu ochrony gatunku <i>Cricetus cricetus</i> (chomik europejski) — Pogorszenie się stanu siedlisk)	3
2011/C 226/05	Sprawa C-401/09 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu (Odwołanie — Dopuszczalność — Pełnomocnictwo — Konsorcjum — Zamówienia publiczne — Procedura negocjacyjna — Usługi doradcze i rozwoju technologii informatycznych — Odrzucenie oferty — Regulamin postępowania przed Sądem — Interes prawny — Podstawa wyłączenia — Pozwolenie wymagane przez przepisy prawa krajowego — Obowiązek uzasadnienia)	4
2011/C 226/06	Sprawa C-409/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça — Portugalia) — José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival Ferreira Bonifácio przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA (Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikające z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywy 72/166/EWG, 84/5/EWG i 90/232/EWG — Prawo do odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikające z ruchu pojazdów mechanicznych — Warunki ograniczenia — Przyczynienie się ofiary do powstania szkody — Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka — Przepisy mające zastosowanie do nieletniej osoby trzeciej będącej ofiarą wypadku)	4
2011/C 226/07	Sprawy połączone od C-465/09 P do C-470/09 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (C-465/09 P i C-468/09 P), Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-466/09 P i C-469/09 P), Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (C-467/09 P i C-470/09 P) przeciwko Komisji Europejskiej, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Comunidad Autónoma de la Rioja, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) (Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Decyzje ostateczne uznające za niezgodne ze wspólnym rynkiem systemy pomocy państwa wprowadzone przez Hiszpanię w 1993 r. na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach Álava, Vizcaya i Guipúzcoa — Zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych — Zawisłość sporu — Pojęcie „dopuszczalnej pomocy” — Uzasadnione oczekiwania — Przestrzeganie rozsądnego terminu — Brak poinformowania)	5
2011/C 226/08	Sprawa C-52/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Eleftheri tileorasi A.E. „ALTER CHANNEL”, Konstantinos Giannikos przeciwko Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis (Dyrektywa 89/552/EWG — Telewizyjna działalność nadawcza — Artykuł 1 lit. d) — Pojęcie kryptoreklamy — Charakter zamierzony — Przedstawienie zabiegu dentystycznego o charakterze estetycznym w czasie programu telewizyjnego)	5

2011/C 226/09	Sprawa C-87/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Vicenza — Włochy) — Electrosteel Europe sa przeciwko Edil Centro SpA (Jurysdykcja, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze — Sąd miejsca wykonania zobowiązania leżącego u podstaw roszczenia — Sprzedaż towarów — Miejsce dostawy — Umowa z klauzulą „Dostawa: franco fabryka”) 6	6
2011/C 226/10	Sprawa C-115/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Uzupełniająca krajowa pomoc bezpośrednia — Warunki przyznania) 6	6
2011/C 226/11	Sprawa C-285/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Campsa Estaciones de Servicio SA przeciwko Administración del Estado (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 i art. 27 — Podstawa opodatkowania — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne na transakcje pomiędzy stronami powiązаныmi w przypadkach cen oczywiście niższych od zwykłych cen rynkowych) 7	7
2011/C 226/12	Sprawa C-351/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Zollamt Linz Wels przeciwko Laki DOOEL (Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie wykonawcze do kodeksu celnego — Artykuł 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 — Pojazd wprowadzony na obszar celny w ramach procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych — Pojazd wykorzystywany w ruchu wewnętrznym — Nieprawidłowe wykorzystywanie — Powstanie długu celnego — Organy krajowe właściwe w sprawie poboru należności celnych) 7	7
2011/C 226/13	Sprawa C-361/10: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Société coopérative à responsabilité limitée Intercommunale Interomosane i Fédération de l'industrie et du gaz przeciwko państwu belgijskiemu (Rynek wewnętrzny — Normy i przepisy techniczne — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego — Minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy) 8	8
2011/C 226/14	Sprawa C-458/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 98/83/WE — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja) 8	8
2011/C 226/15	Sprawa C-171/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — FRA.BO SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein 9	9
2011/C 226/16	Sprawa C-172/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitssgericht Ludwigshafen am Rhein (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Georges Erny przeciwko Daimler AG — Werk Wörth 9	9
2011/C 226/17	Sprawa C-174/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2011 r. — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann 10	10

2011/C 226/18	Sprawa C-176/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 kwietnia 2011 r. — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d. przeciwko Bundesminister für Finanzen	10
2011/C 226/19	Sprawa C-194/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Hiszpania) w dniu 27 kwietnia 2011 r. — Susana Natividad Martínez Álvarez przeciwko Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias	10
2011/C 226/20	Sprawa C-206/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Niemcy) w dniu 2 maja 2011 r. — Georg Köck przeciwko Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb	11
2011/C 226/21	Sprawa C-212/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 maja 2011 r. — Jyske Bank Gibraltar Limited przeciwko Administración del Estado	11
2011/C 226/22	Sprawa C-216/11: Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	11
2011/C 226/23	Sprawa C-227/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 16 maja 2011 r. — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	12
2011/C 226/24	Sprawa C-237/11: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	12
2011/C 226/25	Sprawa C-238/11: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	13
2011/C 226/26	Sprawa C-239/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-110/07 Siemens AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 19 maja 2011 r. przez Siemens AG	13
2011/C 226/27	Sprawa C-250/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinų ginčų komisiją prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Litwa) w dniu 20 maja 2011 r. — Lietuvos geležinkeliai AB przeciwko Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	14
2011/C 226/28	Sprawa C-255/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Geldern (Niemcy) w dniu 24 maja 2011 r. — Nadine Büsch i Björn Siever przeciwko Ryanair Ltd	15
2011/C 226/29	Sprawa C-258/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 26 maja 2011 r. — Peter Sweetman, Irlandia, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government przeciwko An Bord Pleanála	15
2011/C 226/30	Sprawa C-260/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 25 maja 2011 r. — The Queen na wniosek Dawida Edwardsa i Lilian Pallikaropoulos przeciwko Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	16

2011/C 226/31	Sprawa C-263/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augustākās tiesas Senāts w dniu 26 maja 2011 r. — Ainārs Rēdlihs przeciwko Valsts ieņēmumu dienests 16	16
2011/C 226/32	Sprawa C-267/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 22 marca 2011 r. w sprawie T-369/07 Republika Łotewska przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 30 maja 2011 r. przez Komisję Europejską 17	17
2011/C 226/33	Sprawa C-270/11: Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji 17	17
2011/C 226/34	Sprawa C-277/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 6 czerwca 2011 r. — MM przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General 18	18
2011/C 226/35	Sprawa C-279/11: Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii 18	18
2011/C 226/36	Sprawa C-312/11: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej 19	19

Sąd

2011/C 226/37	Sprawa T-185/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Air liquide przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia) 20	20
2011/C 226/38	Sprawa T-186/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Solvay przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Pojęcia porozumienia i uzgodnionej praktyki — Dostęp do akt — Grzywny — Komunikat w sprawie współpracy — Równość traktowania — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia) 20	20
2011/C 226/39	Sprawa T-191/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — FMC Foret przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Domniemanie niewinności — Prawo do obrony — Grzywny — Okoliczności łagodzące) 21	21
2011/C 226/40	Sprawa T-192/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Caffaro przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Przedawnienie — Zróżnicowane traktowanie — Czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące) 21	21
2011/C 226/41	Sprawa T-194/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — SNIA przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Przejęcie spółki odpowiedzialnej za naruszenie — Prawo do obrony — Zgodność między pismem w sprawie przedstawienia zarzutów i zaskarżoną decyzją — Obowiązek uzasadnienia) 21	21

2011/C 226/42	Sprawa T-195/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Solvay Solexis przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Pojęcie porozumienia i uzgodnionej praktyki — Dostęp do akt — Grzywny — Równość traktowania — Obwieszczenie w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia) 22	22
2011/C 226/43	Sprawa T-196/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Edison przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia) 22	22
2011/C 226/44	Sprawa T-197/06: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — FMC przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia) 22	22
2011/C 226/45	Sprawa T-235/07: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Bavaria przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Dowód naruszenia — Dostęp do akt — Grzywny — Zasada równego traktowania — Rozsądny termin) 23	23
2011/C 226/46	Sprawa T-240/07: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. Heineken Nederland i Heineken przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Dowód naruszenia — Dostęp do akt — Grzywna — Zasada równego traktowania — Rozsądny termin) 23	23
2011/C 226/47	Sprawa T-199/08: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Ziegler przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Odczuwalny wpływ na handel — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.) 24	24
2011/C 226/48	Sprawa T-204/08 i T-212/08: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Team Relocations i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.) 24	24
2011/C 226/49	Sprawa T-208/08 i T-209/08: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Gosselin Group i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Pojęcie przedsiębiorstwa — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Waga — Czas trwania) 24	24
2011/C 226/50	Sprawa T-210/08: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Ciężar dowodu) 25	25

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2011/C 226/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof, Amtsgericht Schorndorf — Niemcy) — Gebr. Weber GmbH przeciwko Jürgenowi Wittmerowi (C-65/09), Ingrid Putz przeciwko Medianess Electronics GmbH

(Sprawy połączone C-65/09 i C-87/09) ⁽¹⁾

(Ochrona konsumentów — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Dyrektywa 1999/44/WE — Artykuł 3 ust. 2 i 3 — Wymiana towaru wadliwego jako jedyny środek zaradczy — Towar wadliwy już zamontowany przez konsumenta — Obowiązek dokonania przez sprzedawcę demontażu towaru wadliwego i zamontowania towaru zastępczego — Nieproporcjonalność absolutna — Konsekwencje)

(2011/C 226/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof, Amtsgericht Schorndorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gebr. Weber GmbH (C-65/09), Ingrid Putz (C-87/09)

Strona pozwana: Jürgen Wittmer (C-65/09), Medianess Electronics (C-87/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof, Amtsgericht Schorndorf — Wykładnia art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12) — Sprzedaż konsumencka towaru niezgodnego z umową bez winy sprzedawcy — Prawidłowy montaż towaru przez konsumenta — Uregulowanie krajowe, wedle którego w razie braku innego środka zaradczego

sprzedawca nie ma obowiązku wymiany towaru niezgodnego z umową, gdyby powodowało to nadmierne koszty — Kwestia zgodności tego uregulowania ze wskazanymi przepisami wspólnotowymi — W przypadku niezgodności wykładnia pojęcia wymiany wolnej od opłat zawartego w art. 3 ust. 3 wskazanej dyrektywy — Obciążenie sprzedawcy kosztami demontażu towaru niezgodnego z umową, prawidłowo zamontowanego przez konsumenta

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doprowadzenia do stanu zgodnego z umową poprzez wymianę niezgodnego z umową towaru konsumpcyjnego, który przed wystąpieniem wady został zamontowany w dobrej wierze przez konsumenta zgodnie z charakterem i przeznaczeniem tego towaru, sprzedawca jest obowiązany sam dokonać demontażu tego towaru z miejsca, w którym został zamontowany, i zamontować tam towar zastępczy albo ponieść niezbędne koszty związane z demontażem i zamontowaniem towaru zastępczego. Ten obowiązek sprzedawcy istnieje niezależnie od tego, czy na mocy umowy sprzedaży podjął się on zamontowania zakupionego pierwotnie towaru konsumpcyjnego.
- 2) Artykuł 3 ust. 3 dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by ustawodawstwo krajowe przyznawało sprzedawcy prawo do odmowy wymiany towaru niezgodnego z umową, jedyne go możliwego środka zaradczego, na tej podstawie, że wymiana ta wymaga od niego — ze względu na obowiązek dokonania demontażu towaru z miejsca, w którym został on zamontowany, i zamontowania tam towaru zastępczego — poniesienia kosztów nieproporcjonalnych w stosunku do wartości, jaką miałby towar, gdyby był zgodny z umową, i do znaczenia braku zgodności. Przepis ten nie stoi jednak na przeszkodzie temu, by roszczenie konsumenta o zwrot kosztów demontażu towaru wadliwego i zamontowania towaru zastępczego ograniczało się w takim przypadku do poniesienia przez sprzedawcę kwoty proporcjonalnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Comitato „Venezia vuole vivere” (C-71/09 P), Hotel Cipriani Srl (C-73/09 P), Società Italiana per il gas SpA (Italgas) (C-76/09 P) przeciwko Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Komisji Europejskiej, Republice Włoskiej

(Sprawa C-71/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Legitymacja procesowa — Interes prawny — Zarzut zawisłości sporu — Pomoc państwa — Wielosektorowy system pomocy — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie społeczne — Decyzja 2000/394/WE — Kompensacyjny charakter — Wpływ na handel wewnątrzwspólnotowy — Wpływ na konkurencję — Zakres kontroli — Ciężar dowodu — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 87 ust. 2 lit. b) i art. 87 ust. 3 lit. b)–d) WE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuły 14 i 15)

(2011/C 226/03)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comitato „Venezia vuole vivere” (przedstawiciel: A. Vianello, avvocato) (C-71/09 P), Hotel Cipriani Srl (przedstawiciele: A. Bianchini i F. Busetto, avvocati) (C-73/09 P), Società Italiana per il gas SpA (Italgas) (przedstawiciele: M. Merola, M. Pappalardo i T. Ubaldi, avvocati) (C-76/09 P)

Druga strona postępowania: Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl (przedstawiciel: A. Bianchini, avvocato), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy, i A. Dal Ferro, avvocato), Republika Włoska (przedstawiciele: I. Bruni, następnie G. Palmieri, pełnomocnicy, i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawach połączonych T-254/00, T-270/00 i T-277/00 Hotel Cipriani i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. L 150, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołania Comitato „Venezia vuole vivere”, Hotel Cipriani Srl i Società Italiana per il gas SpA (Italgas) oraz odwołanie wzajemne Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl zostają oddalone.
- 2) Odwołanie wzajemne Komisji Europejskiej zostaje oddalone.
- 3) Comitato „Venezia vuole vivere”, Hotel Cipriani Srl, Società Italiana per il gas SpA (Italgas) i Coopservice — Servizi di fiducia

Soc. coop. rl zostają obciążone w równych częściach kosztami związanymi z odwołaniami głównymi i odwołaniem wzajemnym wniesionym przez Coopservice.

- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z jej odwołaniem wzajemnym.

- 5) Republika Włoska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-383/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa siedliskowa — Niewystarczający charakter środków przyjętych w celu ochrony gatunku *Cricetus cricetus* (chomik europejski) — Pogorszenie się stanu siedlisk)

(2011/C 226/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Beynet i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i S. Menez, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia środków koniecznych w celu dostosowania się do art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Niewystarczający charakter środków podjętych w celu ochrony gatunku *Cricetus cricetus* (chomik europejski) — Pogorszenie się stanu siedlisk

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając programu środków umożliwiających ścisłą ochronę gatunku *Cricetus cricetus* (chomik europejski), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory po zmianach wprowadzonych dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r.
— **Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu**

(Sprawa C-401/09 P) ⁽¹⁾

(*Odwwołanie — Dopuszczalność — Pełnomocnictwo — Konsorcjum — Zamówienia publiczne — Procedura negocjacyjna — Usługi doradcze i rozwoju technologii informatycznych — Odrzucenie oferty — Regulamin postępowania przed Sądem — Interes prawny — Podstawa wyłączenia — Pozwolenie wymagane przez przepisy prawa krajowego — Obowiązek uzasadnienia*)

(2011/C 226/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. von Lindeiner i G. Gruber, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 2 lipca 2009 r. w sprawie T-279/06 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 31 lipca 2006 r. o odrzuceniu oferty przedstawionej przez wnoszącą odwołanie w ramach procedury negocjacyjnej dotyczącej usług doradztwa i rozwoju technologii informatycznych na rzecz EBC (Dz.U. 2005, s 137-135345), jak i decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça — Portugalia)
— **José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival Ferreira Bonifácio przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA**

(Sprawa C-409/09) ⁽¹⁾

(*Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikające z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywy 72/166/EWG, 84/5/EWG i 90/232/EWG — Prawo do odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikające z ruchu pojazdów mechanicznych — Warunki ograniczenia — Przyczynienie się ofiary do powstania szkody — Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka — Przepisy mające zastosowanie do nieletniej osoby trzeciej będącej ofiarą wypadku*)

(2011/C 226/06)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival Ferreira Bonifácio

Strona pozwana: Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal de Justiça — Wykładnia art. 1 trzeciej dyrektywy Rady (90/232/EWG) z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33) — Rozszerzenie zakresu pokrycia z obowiązkowego ubezpieczenia na osoby trzecie — Przepisy mające zastosowanie do nieletnich osób trzecich będących ofiarami wypadku

Sentencja

Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności, druga dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych oraz trzecia dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z

ruchem pojazdów mechanicznych powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym należącym do prawa odpowiedzialności cywilnej, które pozwalają na wykluczenie lub ograniczenie prawa ofiary wypadku do dochodzenia odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego uczestniczącego w wypadku w oparciu o indywidualną ocenę wyłącznego lub częściowego przyczynienia się tej ofiary do własnej szkody.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (C-465/09 P i C-468/09 P), Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-466/09 P i C-469/09 P), Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (C-467/09 P i C-470/09 P) przeciwko Komisji Europejskiej, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Comunidad Autónoma de la Rioja, Confederación Empresarial Vasca (Confebask)

(Sprawy połączone od C-465/09 P do C-470/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Decyzje ostateczne uznające za niezgodne ze wspólnym rynkiem systemy pomocy państwa wprowadzone przez Hiszpanię w 1993 r. na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach Álava, Vizcaya i Guipúzcoa — Zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych — Zawisłość sporu — Pojęcie „dopuszczalnej pomocy” — Uzasadnione oczekiwania — Przestrzeganie rozsądnego terminu — Brak poinformowania)

(2011/C 226/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (C-465/09 P i C-468/09 P), Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-466/09 P i C-469/09 P), Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (C-467/09 P i C-470/09 P) (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy), Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci), Comunidad autónoma de La Rioja (przedstawiciele: J. Criado Gámez i M. Martínez Aguirre, adwokaci), Confederación Empresarial Vasca (Confebask)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd orzekł, w sprawach od T-30/01 do T-32/01, iż postępowanie zostaje umorzone w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 listopada 2000 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w odniesieniu do korzyści podatkowych przyznawanych przez przepisy przyjęte przez Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Guipúzcoa i Diputación Foral de Vizcaya w postaci zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dla niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw, a w sprawach od T-86/02 do T-88/02 oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/28/WE, 2003/86/WE oraz 2003/192/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczących systemu pomocy państwa wprowadzonego przez Hiszpanię w 1993 r. na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach Álava (T-86/02), Vizcaya (T-87/02) oraz Guipúzcoa (T-88/02) (odpowiednio Dz.U. 2003, L 17, s. 20, Dz.U. 2003, L 40, s. 11, oraz Dz.U. 2003, L 77, s. 1), w postaci zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych.

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa oraz Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco ponoszą w równych częściach koszty związane z niniejszym postępowaniem.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Eleftheri tileorasi A.E. „ALTER CHANNEL”, Konstantinos Giannikos przeciwko Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

(Sprawa C-52/10) (¹)

(Dyrektywa 89/552/EWG — Telewizyjna działalność nadawcza — Artykuł 1 lit. d) — Pojęcie kryptoreklamy — Charakter zamierzony — Przedstawienie zabiegu dentystrycznego o charakterze estetycznym w czasie programu telewizyjnego)

(2011/C 226/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eleftheri tileorasi A.E. 'ALTER CHANNEL', Konstantinos Giannikos

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. L 298, s. 23) ze zmianami wprowadzonymi art. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz. U. L 202, s. 60) — Program telewizyjny obejmujący przedstawienie zabiegu dentystycznego o charakterze estetycznym — Pojęcie kryptoreklamy

Sentencja

Artykuł 1 lit. d) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, iż istnienie zapłaty lub podobnego wynagrodzenia nie stanowi niezbędnego elementu dla stwierdzenia, że kryptoreklama ma charakter zamierzony.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Vicenza — Włochy) — Electrosteel Europe sa przeciwko Edil Centro SpA

(Sprawa C-87/10) (¹)

(Jurysdykcja, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze — Sąd miejsca wykonania zobowiązania leżącego u podstaw roszczenia — Sprzedaż towarów — Miejsce dostawy — Umowa z klauzulą „Dostawa: franco fabryka”)

(2011/C 226/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Vicenza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Electrosteel Europe sa

Strona pozwana: Edil Centro SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Ordinario di Vicenza — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna — Pojęcie „miejsca, w którym rzeczy zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone” — Ostateczne miejsce przeznaczenia rzeczy przewidziane w umowie lub miejsce, w którym sprzedający zwalnia się ze zobowiązania dostawy

Sentencja

Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprzedaży na odległość, miejsce, w którym towar został lub powinien zostać dostarczony zgodnie z umową określa się na podstawie postanowień umowy.

W celu ustalenia, czy miejsce dostawy zostało określone „zgodnie z umową”, sąd krajowy winien brać pod uwagę wszystkie istotne reguły i klauzule umowy, które mogą określić w sposób jednoznaczny to miejsce, w tym reguły i klauzule powszechnie uznane i potwierdzone zwyczajami handlu międzynarodowego, jak „Incoterms” („international commercial terms”) opracowane przez Międzynarodową Izbę Handlową, w wersji opublikowanej w 2000 r.

W braku możliwości określenia miejsca dostawy na tej podstawie, bez odwoływania się do przepisów materialnych znajdujących zastosowanie do umowy, miejscem dostawy jest miejsce faktycznego wydania towaru, w wyniku którego nabywca uzyskał lub powinien był uzyskać możliwość rzeczywistego dysponowania towarem w miejscu ostatecznego przeznaczenia transakcji sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-115/10) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Uzupełniająca krajowa pomoc bezpośrednia — Warunki przyznania)

(2011/C 226/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, s. 1) oraz art. 1 i art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 113) — Przepisy krajowe wyłączające z otrzymania krajowej pomocy uzupełniającej związanej z system jednolitej płatności obszarowej producentów, wobec których toczy się postępowanie likwidacyjne — Uprawnienie państw członkowskich do ustalenia w celu kwalifikowalności do otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej warunków nieprzewidzianych dla przydzielenia rozważanej pomocy wspólnotowej

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione decyzją Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji, jeżeli Komisja Europejska nie wyraziła uprzednio zgody na warunek dotyczący braku takiego postępowania.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Campsa Estaciones de Servicio SA przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-285/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 i art. 27 — Podstawa opodatkowania — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne na transakcje pomiędzy stronami powiązanymi w przypadkach cen oczywiście niższych od zwykłych cen rynkowych)

(2011/C 226/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Campsa Estaciones de Servicio SA

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 6, 11 i 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne towarów i usług transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi w przypadku cen znacznie niższych od cen rynkowych

Sentencja

Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinna być interpretowana w ten sposób, iż sprzeciwia się ona temu, aby państwo członkowskie stosowało do transakcji takich, jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, dokonanych pomiędzy stronami powiązanymi, które uzgodniły cenę oczywiście niższą od zwykłej ceny rynkowej, inną zasadę ustalania podstawy opodatkowania niż ogólna zasada przewidziana w art. 11 część A ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, poprzez rozciągnięcie na nie stosowania zasad ustalania podstawy opodatkowania dotyczących przekazania lub wykorzystania towarów lub usług na potrzeby prywatne podatnika w rozumieniu art. 5 ust. 6 i art. 6 ust. 2 rzeczony dyrektywy, jeżeli owo państwo członkowskie nie postępowało zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27 tej dyrektywy w celu uzyskania upoważnienia na wprowadzenie takiego środka stanowiącego odstępstwo od rzeczony zasady ogólnej.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Zollamt Linz Wels przeciwko Laki DOOEL

(Sprawa C-351/10) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie wykonawcze do kodeksu celnego — Artykuł 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 — Pojazd wprowadzony na obszar celny w ramach procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych — Pojazd wykorzystywany w ruchu wewnętrznym — Nieprawidłowe wykorzystywanie — Powstanie długu celnego — Organy krajowe właściwe w sprawie poboru należności celnych)

(2011/C 226/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zollamt Linz Wels

Strona pozwana: Laki DOOEL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 204 ust. 1 lit. a) i art. 215 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks ceny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1) oraz art. 61 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Drogowy transport towarów w Unii Europejskiej — Korzystanie z pojazdu nieobjętego zezwoleniem w państwie członkowskim przeznaczenia towarów — Miejsce powstania długu celnego — Właściwość państwa członkowskiego wywozu lub przeznaczenia

Sentencja

Artykuł 555 ust. 1 i art. 558 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że nieprawidłowość w wykorzystywaniu pojazdu będącego przedmiotem przywozu do Unii Europejskiej w ramach procedury całkowitego zwolnienia z należności celnych i wykorzystywanego w ruchu wewnętrznym powstaje w chwili przekroczenia granicy państwa członkowskiego, w którym pojazd porusza się z naruszeniem krajowych przepisów prawa przewozowego, to jest w sytuacji braku zezwolenia na rozładunek w państwie członkowskim rozładunku, przy czym organy tego właśnie państwa są właściwe w zakresie poboru wymienionych należności celnych.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Société coopérative à responsabilité limitée Intercommunale Intermosane i Fédération de l'industrie et du gaz przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-361/10) (¹)

(Rynek wewnętrzny — Normy i przepisy techniczne — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego — Minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy)

(2011/C 226/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société coopérative à responsabilité limitée Intercommunale Intermosane i Fédération de l'industrie et du gaz

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 1 pkt 11 i art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37) — Procedura udzielania informacji oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego — Obowiązek przekazania projektów przepisów technicznych — Minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy

Sentencja

Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, takie jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu wymienionego przepisu dyrektywy, których projekty powinny być podawane do wiadomości na zasadach określonych w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-458/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 98/83/WE — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja)

(2011/C 226/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330, s. 32 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 15, t. 4, s. 90) — Dystrybucja wody pitnej nieodpowiadającej wymaganiom wartościom parametrycznym — System odstępstw

Sentencja

- 1) Nie dokonując pełnej i prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — FRA.BO SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sprawa C-171/10)

(2011/C 226/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgerichts Düsseldorf.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FRA.BO SpA

Strona pozwana: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Intwerwenient: DVGW-Cert GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 WE (obecnie art. 34 TFUE), ewentualnie w związku z art. 86 ust. 2 WE (obecnie art. 106 ust. 2 TFUE), należy interpretować w ten sposób, że instytucje prywatnoprawne, utworzone dla celów stanowienia norm technicznych w określonej dziedzinie oraz dla celów certyfikacji produktów na podstawie tych norm technicznych, przy stanowieniu norm technicznych oraz w procesie certyfikacji

związane są wymienionymi postanowieniami wówczas, gdy ustawodawca krajowy wyraźnie uznaje produkty opatrzone certyfikatem za zgodne z prawem, a w konsekwencji sprzedaż produktów nieposiadających certyfikatu jest w praktyce przynajmniej znacznie utrudniona?

- 2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że działalność instytucji prywatnej opisanej w pkt 1 w dziedzinie stanowienia norm technicznych i certyfikacji produktów na podstawie tych norm należy uważać za „gospodarczą”, jeśli instytucja ta jest kierowana przez przedsiębiorstwa?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższą część pytania:

Czy art. 81 należy interpretować w ten sposób, że stanowienie norm technicznych i certyfikacja na podstawie tych norm przez związek przedsiębiorstw może utrudniać handel wewnątrzwspólnotowy, jeśli produkt wytworzony i sprzedawany zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim nie może być sprzedawany albo może być sprzedawany jedynie ze znacznymi utrudnieniami w państwie przywozu, ponieważ nie spełnia wymogów norm technicznych, a sprzedaż bez tego rodzaju certyfikatu ze względu na znaczne uznanie na rynku dla tych norm technicznych oraz na przepis ustawodawcy krajowego, zgodnie z którym certyfikat związku przedsiębiorstw potwierdza spełnienie wymogów ustawowych, jest prawie niemożliwa, oraz jeśli norma techniczna, gdyby została wydana bezpośrednio przez ustawodawcę krajowego, nie znajdowałaby zastosowania ze względu na naruszenie swobody przepływu towarów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Georges Erny przeciwko Daimler AG — Werk Wörth

(Sprawa C-172/11)

(2011/C 226/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georges Erny

Strona pozwana: Daimler AG — Werk Wörth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie zawarte w umowie dotyczącej stopniowego przechodzenia na emeryturę, zgodnie z którym — tak jak zostało to przewidziane w § 5 pkt 1 umowy między stronami o stopniowym przechodzeniu na emeryturę — uzgodniony dodatek do wynagrodzenia także dla pracowników przygranicznych z Francji należy obliczać na podstawie niemieckiego rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto (Mindestnettoentgeltverordnung), narusza art. 45 TFUE, skonkretyzowany przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r.?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy odpowiednie uregulowania wynikające z układów zbiorowych pracy — takie jak pkt 8.3. porozumienia ogólnozakładowego z dnia 24 lipca 2000 r. i § 7 układu zbiorowego pracy z dnia 23 listopada 2004 r. — należy interpretować, z uwzględnieniem wymogów art. 45 TFUE, skonkretyzowanych przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, w ten sposób, że w przypadku pracowników przygranicznych obliczanie dodatku do wynagrodzenia nie może dokonywane na podstawie tabeli wynikającej z rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2011 r. — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann

(Sprawa C-174/11)

(2011/C 226/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Steglitz

Strona pozwana: Ines Zimmermann

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część A ust. 1 lit. g) lub ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾ pozwala ustawodawcy krajowemu na uzależnienie zwolnienia z podatku świadczeń z zakresu pozaszpitalnej opieki nad osobami chorymi i wymagającymi opieki od warunku, by w przypadku podmiotów realizujących te świadczenia „w poprzednim roku kalendarzowym koszty opieki zostały pokryte w co najmniej w dwóch trzecich przypadków w całości lub w przeważającej części przez ustawowe instytucje ubezpieczeń społecznych lub pomocy socjalnej” [§ 4

pkt 16 lit. e) Umsatzsteuergesetz 1993 (ustawy o podatku obrotowym z 1993 r.)?]

- 2) Czy, uwzględniając zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że ustawodawca krajowy uznaje te same świadczenia na innych warunkach za wolne od podatku, jeżeli są one wykonywane przez oficjalnie uznane stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej oraz służące niezależnej opiece socjalnej korporacje, zrzeszenia osób i masy majątkowe, które są członkami stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej (§ 4 pkt 18 Umsatzsteuergesetz 1993)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 kwietnia 2011 r. — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d. przeciwko Bundesminister für Finanzen

(Sprawa C-176/11)

(2011/C 226/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d.

Strona pozwana: Bundesminister für Finanzen.

Pytania prejudycjalne

Czy uregulowanie państwa członkowskiego dopuszczające w tym państwie członkowskim reklamę kasyn położonych za granicą tylko wtedy, gdy mające w nich zastosowanie ustawowe przepisy chroniące graczy odpowiadają przepisom krajowym, jest zgodne ze swobodą przepływu usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Hiszpania) w dniu 27 kwietnia 2011 r. — Susana Natividad Martínez Álvarez przeciwko Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Sprawa C-194/11)

(2011/C 226/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susana Natividad Martínez Álvarez

Strona pozwana: Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu (takiemu jak art. 502 ust. 4 ustawy organicznej o władzy sądowniczej 6/1985 z dnia 1 lipca 1985 r.), który stanowi, iż w przypadku zaistnienia czasowej niezdolności do pracy w trakcie rozpoczętego już urlopu wypoczynkowego, korzystanie z urlopu wypoczynkowego można uznać za przerwane jedynie w sytuacji, kiedy niezdolność do pracy wiąże się z hospitalizacją, a wyklucza pozostałe przypadki czasowej niezdolności do pracy, w odniesieniu do których nie przysługuje prawo do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w późniejszym terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Niemcy) w dniu 2 maja 2011 r. — Georg Köck przeciwko Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Sprawa C-206/11)

(2011/C 226/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georg Köck

Strona pozwana: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 5 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) lub inne przepisy tej dyrektywy stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym zapowiedź wyprzedaży bez zgody właściwego organu administracji jest niedopuszczalna i w związku z tym powinna

być zakazana w postępowaniu sądowym bez konieczności badania przez sąd w tym postępowaniu wprowadzającego w błąd, agresywnego lub w inny sposób nieuczciwego charakteru tej praktyki handlowej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 maja 2011 r. — Jyske Bank Gibraltar Limited przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-212/11)

(2011/C 226/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jyske Bank Gibraltar Limited

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego do celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾ państwo członkowskie może wymagać, by informacje, jakich powinny udzielać instytucje kredytowe, które działają na jego obszarze, nie posiadając stałego zakładu, były przekazywane bezwzględnie i bezpośrednio jego własnym organom odpowiedzialnym za zapobieganie praniu brudnych pieniędzy, czy też przeciwnie, żądanie udzielenia informacji powinno być skierowane do jednostki analityki finansowej tego państwa członkowskiego, na którego obszarze mieści się wezwana instytucja kredytowa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 309, s. 15

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-216/11)

(2011/C 226/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując kryterium wyłącznie ilościowe dla dokonania oceny handlowego charakteru przechowywanego przez osoby prywatne tytoniu pochodzącego z innego państwa członkowskiego, stosując to kryterium w odniesieniu do pojedynczego pojazdu (a nie osoby), a w sposób ogólny w odniesieniu do ogółu wyrobów tytoniowych uniemożliwiając po prostu przywóz przez osoby prywatne wyrobów tytoniowych pochodzących z innego państwa członkowskiego, jeżeli ich ilość przekracza dwa kilogramy w przypadku pojedynczego pojazdu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r.⁽¹⁾, a w szczególności na mocy art. 8 i 9 tej dyrektywy oraz art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności, Komisja zarzuca pozwanej stosowanie kryterium wyłącznie ilościowego w celu ustalenia występowania wykroczenia, podczas gdy wartości wskazane w art. 9 ust. 2 ww. dyrektywy 92/12 (i w art. 32 ust. 3 dyrektywy 2008/118⁽²⁾) mają charakter wyłącznie orientacyjny i w żadnym razie nie mogą stanowić jedynego elementu uwzględnianego w celu ustalenia, czy tytoń jest rzeczywiście przechowywany dla celów handlowych lub na użytek własny osoby, która go przewozi.

Ponadto Komisja zauważa, że wartości 1 i 2 kg określone w art. 575 G i H ogólnego kodeksu podatkowego obowiązują wobec ogółu przechowywanych wyrobów tytoniowych (papierosów, tytoniu, cygar, etc.), podczas gdy wartości określone w dyrektywach mają charakter orientacyjny i kumulatywny, ustalony dla każdego rodzaju wyrobów tytoniowych.

Skarżąca podnosi również, że francuskie przepisy ustanawiają limity w odniesieniu do pojazdu a nie osoby, co powoduje po prostu kumulację przewożonych ilości w tym samym pojeździe niezależnie od liczby znajdujących się w nim osób.

W drugiej kolejności, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 34 TFUE w zakresie w jakim przepisy krajowe uniemożliwiają przywóz określonych ilości wyrobów tytoniowych do Francji z innego państwa członkowskiego, także jeśli są one przechowywane dla potrzeb własnych zainteresowanego. Przepisy te stanowią zatem „środki o równoważnym skutku z ograniczeniami ilościowymi w przywozie”, gdyż ich celem lub skutkiem jest mniej korzystne traktowanie produktów pochodzących z innych państw członkowskich.

Komisja odrzuca, w trzeciej kolejności, uzasadnienie przedstawione przez skarżącą dotyczące w szczególności braku harmonizacji systemów podatkowych na poziomie europejskim a

także konieczności zagwarantowania celu obejmującego ochronę zdrowia publicznego poprzez wzmocnienie walki z nadużywaniem tytoniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 16 maja 2011 r. — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sprawa C-227/11)

(2011/C 226/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy aktywne analizatory sieci [typu J6801B] należy zaklasyfikować do pozycji 9030 40 czy do pozycji 9031 80?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 129/2005⁽¹⁾ z dnia 20 stycznia 2005 r. [...] jest nieważne w zakresie, w jakim Komisja błędnie umieściła wspomniane w pkt 3 i 4 analizatory sieci pod pozycją 9031 80 39 zamiast pod pozycją 9030 40?

⁽¹⁾ Rozporządzenie dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 955/98 (Dz.U. L 25, s. 37)

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-237/11)

(2011/C 226/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności uchwały Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie terminów posiedzeń Parlamentu na rok 2012;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi na poparcie skargi jeden zarzut, oparty po pierwsze na naruszeniu protokołu nr 6 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TUE i TFUE, oraz protokołu nr 3 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TEWEA, a po drugie na niezgodności z wyrokiem Trybunału z dnia 1 października 1997 r. w sprawie C-345/95 Francja przeciwko Parlamentowi, Rec. s. I-5235.

Zdaniem rządu francuskiego Parlament Europejski, przewidując ograniczenie dwóch z dwunastu posiedzeń plenarnych, które mają odbywać się corocznie w Strasburgu, z 4 do 2 dni i przeprowadzenie ich w 2012 r. w tym samym tygodniu w październiku, usiłuje obejść zasadę, zgodnie z którą dwanaście posiedzeń plenarnych, w tym, posiedzenie budżetowe, ma miejsce w Strasburgu. Zaskarżona uchwała prowadzi w rzeczywistości do zniesienia jednego z dwunastu posiedzeń plenarnych, jakie winny mieć co roku miejsce w Strasburgu. Jej jedynym celem jest więc ograniczenie czasu przebywania posłów do Parlamentu Europejskiego w miejscu jego siedziby, bez uzasadnienia wynikającego z wewnętrznej organizacji pracy tej instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa C-238/11)**

(2011/C 226/25)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności debaty Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. dotyczącej kalendarza okresu sesji Parlamentu w 2013 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty po pierwsze, na naruszeniu protokołu nr 6 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TUE i TFUE oraz protokołu nr 3 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do traktatu EWEA, oraz po drugie, na niezastosowaniu się do wyroku Trybunału z dnia 1 października 1997 r. w sprawie C-345/95 Francja przeciwko Parlamentowi, Rec. s. I-5235).

Według rządu francuskiego, w związku z tym, że Parlament Europejski przewidział, że dwa z dwunastu okresów comiesięcznych sesji plenarnych, jakie powinny każdego roku odbywać się w Strasburgu zostaną ograniczone z 4 do 2 dni i odbędą się w 2013 r. w tym samym tygodniu w październiku, Parlament próbował obejść zasadę, zgodnie z którą dwanaście okresów comiesięcznych sesji plenarnych, w tym sesja budżetowa, powinny odbywać się w Strasburgu. Zaskarżona debata prowadzi w rzeczywistości do usunięcia jednego z dwunastu okresów comiesięcznych sesji plenarnych, jakie powinny każdego roku odbywać się w Strasburgu. Tym samym, jej jedynym celem było ograniczenie obecności europejskich deputowanych w siedzibie Parlamentu Europejskiego nieuzasadnione wymogiem wewnętrznej organizacji prac tej instytucji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-110/07 Siemens AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 19 maja 2011 r. przez Siemens AG**(Sprawa C-239/11 P)**

(2011/C 226/26)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Wnoszący odwołanie: Siemens AG (przedstawiciele: adwokaci I. Brinker, C. Steinle i M. Hörster)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- 1) uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 3 marca 2011 w sprawie T-110/07 w zakresie, w jakim jest on niekorzystny dla wnoszącego odwołanie;
- 2) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. (COMP/F/38.899 — Rozdzielnicze z izolacją gazową) w dotyczącej go części;

pośilkowo: uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na niego w tej decyzji;

- 3) pośilkowo względem pkt 2: odesłanie sprawy do Sądu do jej ponownego rozpoznania zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;

- 4) w każdym razie obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu, którym oddalił on skargę wnoszącego odwołanie na decyzję Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnicze z izolacją gazową).

Wnoszący odwołanie podnosi siedem zarzutów w jego uzasadnieniu.

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo podstawowe do rzetelnego procesu sądowego (art. 6 EKPC w związku z art. 6 ust. 3 TUE i art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) oraz prawo do obrony (art. 48 ust. 2 karty praw podstawowych), opierając swoje ustalenie, że wnoszący odwołanie uczestniczył w kartelu od 22 kwietnia do 1 września 1999 r., zasadniczo na zeznaniach jednego świadka, nie dając wnoszącemu odwołanie możliwości przepytania tego świadka.

Po drugie, uznając, że wnoszący odwołanie uczestniczył w kartelu od 22 kwietnia do 1 września 1999 r., Sąd dopuścił się wypaczenia dowodów i naruszył zasady empiryczne. Tym samym Sąd nieprawidłowo ustalił, że wnoszący odwołanie uczestniczył w kartelu od 22 kwietnia do 1 września 1999 r., i błędnie określił czas trwania naruszenia.

Po trzecie, Sąd niesłusznie zaprzeczył przedawnieniu ścigania za okres do 22 kwietnia 1999 r. i błędnie przyjął, że naruszenie miało charakter jednolity i ciągły.

Po czwarte, Sąd naruszył zasadę równego traktowania, akceptując, że Komisja posłużyła się różnymi latami referencyjnymi w celu ustalenia względnego znaczenia przedsięwzięć biorących udział w naruszeniu, klasyfikując tym samym wnoszącego odwołania błędnie na podstawie pkt 1 lit. A wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien.

Po piąte, Sąd nie obniżył zwiększenia kwoty wyjściowej grzywny, które ma zapewnić skutek odstraszający, odpowiednio do różnicy wielkości między wnoszącym odwołanie a ABB, naruszając w ten sposób zasadę równego traktowania.

Po szóste, Sąd naruszył art. 6 EKPC i art. 47 karty praw podstawowych, nie korzystając ze swego nieograniczonego prawa kontroli decyzji Komisji nakładających grzywny.

Po siódme, Sąd błędnie określił zakres obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE (dawniej art. 253 WE), stawiając niewystarczające wymogi co do warunków uzasadnienia obowiązujących przy obliczaniu mnożnika służącego zapewnieniu skutku odstraszającego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinį ginčų komisiją prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Litwa) w dniu 20 maja 2011 r. — Lietuvos geležinkeliai AB przeciwko Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-250/11)

(2011/C 226/27)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lietuvos geležinkeliai AB

Strona pozwana: Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określone w art. 112 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 918/83 ⁽¹⁾ i w art. 107 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1186/2009 ⁽²⁾ zwolnienie z należności celnych przywozowych należy rozumieć w ten sposób, że odnosi się ono do pojazdów mechanicznych [motorinės transporto priemonės], które są lokomotywami?
- 2) Czy określone w art. 82 ust. 1 lit. a) dyrektywy 83/181/EWG i w art. 84 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/132/WE zwolnienie od podatku od wartości dodanej należy rozumieć w ten sposób, że odnosi się ono do pojazdów mechanicznych [motorinės transporto priemonės], które są lokomotywami?

3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy przepisy prawne takie jak określone w art. 82 ust. 1 lit. a) dyrektywy 83/181/EWG⁽³⁾ i w art. 84 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/132/WE⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazują one państwu członkowskiemu ograniczania przypadków zwolnień z podatku VAT od importu w odniesieniu do paliw poprzez ustalanie, iż takie zwolnienie ma zastosowanie wyłącznie do paliwa, które dopuszczone jest na obszar Unii Europejskiej w standardowych zbiornikach pojazdów samochodowych i niezbędne jest do działania tych pojazdów?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 234, s. 23).
- (³) Dyrektywa Rady 83/181/EWG z dnia 28 marca 1983 r. określająca zakres art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów (Dz.U. L 105, s. 38).
- (⁴) Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Geldern (Niemcy) w dniu 24 maja 2011 r. — Nadine Büsch i Björn Siever przeciwko Ryanair Ltd

(Sprawa C-255/11)

(2011/C 226/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Geldern

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadine Büsch i Björn Siever

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowane w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ prawo do odszkodowania stanowi roszczenie o naprawienie szkody, które z uwagi na art. 29 zdanie pierwsze konwencji montrealskiej⁽²⁾ podlega ograniczeniom tej konwencji, jeżeli przysługuje z powodu dużego opóźnienia lotu?
- 2) Czy prawo do odszkodowania, o którym mowa w art. 7

rozporządzenia nr 261/2004, ma charakter niekompensacyjny w rozumieniu art. 29 zdanie drugie konwencji montrealskiej w zakresie, w jakim wykracza poza rozmiar szkód, które pasażer poniósł wskutek dużego opóźnienia? Czy wyklucza to prawo do odszkodowania w całości, czy też prawo to przysługuje w przypadku opóźnień jedynie w wysokości rzeczywiście poniesionej szkody?

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.
- (²) Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednolicenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska), Dz.U. L 194, s. 38.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 26 maja 2011 r. — Peter Sweetman, Irlandia, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government przeciwko An Bord Pleanála

(Sprawa C-258/11)

(2011/C 226/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Sweetman, Irlandia, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria prawne powinny zastosować właściwe władze przy ocenie prawdopodobieństwa, że plan lub przedsięwzięcie objęte zakresem regulacji art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej⁽¹⁾ mogą „niekorzystnie wpłynąć na [integralność] danego teren[u]”?
- 2) Czy zastosowanie zasady ostrożności skutkuje tym, że wskazany plan lub przedsięwzięcie nie mogą zostać zatwierdzone, jeżeli prowadziłyby do powstania trwałej i nieodwracalnej szkody dla całego rozpatrywanego siedliska bądź jego części?
- 3) Jaka jest zależność — o ile w ogóle ona istnieje — między art. 6 ust. 4 a podjęciem decyzji na podstawie art. 6 ust. 3, że plan lub przedsięwzięcie nie wpłyną niekorzystnie na integralność danego terenu?

(¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r., Dz.U. L 206., s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 25 maja 2011 r. — The Queen na wniosek Dawida Edwardsa i Lilian Pallikaropoulos przeciwko Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-260/11)

(2011/C 226/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: David Edwards i Lilian Pallikaropoulos

Strona pozwana: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie podejście sąd krajowy powinien przyjąć wobec kwestii obciążenia kosztami członka społeczności będącego powodem, który przegrał sprawę dotyczącą środowiska naturalnego, w kontekście wymogów art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus, wprowadzonej w życie na mocy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG ⁽¹⁾ i art. 15a dyrektywy 96/61/EWG ⁽²⁾ (zwanymi dalej „dyrektywami”)?
- 2) Czy ocena kwestii, czy postępowanie sądowe ma charakter „[...]dyskryminacyjn[y] ze względu na koszty” w rozumieniu art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus wprowadzonej w życie na mocy dyrektyw powinna być dokonywana na podstawie czynników obiektywnych (przez odniesienie, tytułem przykładu, do zdolności „przeciętnego” członka społeczności do ewentualnego pokrycia kosztów postępowania), na podstawie czynników subiektywnych (przez odniesienie do środków konkretnego powoda), czy też w oparciu o kombinację obu rodzajów czynników?
- 3) Czy też kwestia ta podlega w całości prawu wewnętrznemu państw członkowskich, o ile tylko osiągnięty zostanie cel wyznaczony w dyrektywach, a mianowicie zapewnienie, by wspomniane postępowania były „niedyskryminacyjne ze względu na koszty”?
- 4) Czy dla ustalenia, czy postępowanie ma charakter „[...]dyskryminacyjn[y] ze względu na koszty” ma znaczenie okoliczność, że powód w rzeczywistości nie został powstrzymany przed wszczęciem lub kontynuowaniem postępowania?

- 5) Czy możliwe jest przyjęcie, na etapie i) pierwszej apelacji lub ii) drugiej apelacji, podejścia do omawianych kwestii innego niż wymagane w pierwszej instancji?

-
- (¹) Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).
 - (²) Dyrektywa Rady 96/61/EWG z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augustākās tiesas Senāts w dniu 26 maja 2011 r. — Ainārs Rēdlihs przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-263/11)

(2011/C 226/31)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augustākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ainārs Rēdlihs

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba fizyczna, która nabyła towary (las) na swoje własne potrzeby i dokonuje dostawy towarów w celu złagodzenia skutków siły wyższej (na przykład wichury), jest podatnikiem podatku od wartości dodanej w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ i art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy 77/388/EWG ⁽²⁾, który podlega obowiązkowi zapłaty podatku od wartości dodanej? Innymi słowy, czy taka dostawa towarów stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu ww. przepisów prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy jest zgodny z zasadą proporcjonalności przepis, zgodnie z którym na osobę, która nie zgłosiła się do rejestru podatników podatku od wartości dodanej, można z tego powodu nałożyć grzywnę w wysokości równej kwocie podatku zwykle należnego od wartości dostarczonych towarów, mimo iż osoba ta nie miałaby obowiązku zapłaty podatku, gdyby zgłosiła się do rejestru?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

(²) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 22 marca 2011 r. w sprawie T-369/07 Republika Łotewska przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 30 maja 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-267/11 P)

(2011/C 226/32)

Język postępowania: łotewski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White i I. Rubene)

Druga strona postępowania: Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku będącego przedmiotem niniejszego odwołania;
- obciążenie Republiki Łotewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jedyny zarzut odwołania dotyczy niedochowania terminu trzech miesięcy ustanowionego w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾.

Komisja uważa, że w swej analizie Sąd połączył zdania pierwsze i drugie art. 9 ust. 3 i w konsekwencji ta wykładnia nie jest zgodna z celami ustanowionymi we wspomnianym ustępie.

Ta wykładnia art. 9 ust. 3 dyrektywy jest sprzeczna z wykładnią dokonaną przez sam Sąd w innej sprawie, w której słusznie stwierdził, że art. 9 ust. 3 zdanie drugie stanowi odrębną podstawę prawną.

W swej wykładni art. 9 ust. 3 tej dyrektywy Komisja opiera się na dosłownym brzmieniu przepisu, który w pełni odpowiada również celowi wspomnianego przepisu. W rezultacie, w przypadku gdy Komisja odrzuci krajowy plan rozdzielenia zgłoszony przez państwo członkowskie, państwo członkowskie powinno zmienić ten plan uwzględniając zastrzeżenia podniesione przez Komisję i nie będzie mogło wykonać planu, dopóki Komisja nie przyjmie zmian. Nie ustanowiono terminu na wydanie tej pozytywnej decyzji o wydaniu zgody.

Komisja zaznacza, że sporna decyzja była decyzją w sprawie zmian do krajowego planu rozdzielenia a nie dotyczącą samego zgłoszonego krajowego planu rozdzielenia.

Jednakże, ponieważ Sąd nie orzekł, że art. 9 ust. 3 zdanie drugie tej dyrektywy ustanawia odrębne postępowanie, był on

zobowiązany do uznania zgłoszonych zmian za notyfikację nowego krajowego planu rozdzielenia i w rezultacie do niewłaściwego zastosowania terminu trzech miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-270/11)

(2011/C 226/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Tufvesson i F. Coudert)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie podejmując działań koniecznych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie C-185/09, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;
- zasądzenie od Szwecji na rzecz Komisji, na konto „Środki własne Unii Europejskiej”, kary pieniężnej w wysokości 40 947,20 EUR dziennie za każdy dzień zaniechania podjęcia działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-185/09, począwszy od dnia orzeczenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania tamtego wyroku;
- zasądzenie od Szwecji na rzecz Komisji, na to samo konto, ryczałtowej kwoty w wysokości 9 597 EUR dziennie za każdy dzień zaniechania podjęcia działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-185/09, począwszy od dnia orzeczenia tamtego wyroku do dnia orzeczenia wyroku w niniejszej sprawie lub, jeśli ta data jest wcześniejsza, do dnia, gdy działania konieczne do wykonania ww. wyroku w sprawie C-185/09 zostaną podjęte; oraz
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Trybunał orzekł w wyroku wydanym w dniu 4 lutego 2010 r. w sprawie C-185/09 Komisja przeciwko Szwecji, że:

„Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.”

Do dnia dzisiejszego Szwecja wciąż nie podjęła żadnego działania celem zastosowania się do wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie C-185/09. Komisja wniosła więc skargę na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE i żąda orzeczenia wobec Szwecji kary pieniężnej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 6 czerwca 2011 r. — MM przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-277/11)

(2011/C 226/34)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MM

Strona pozwana: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o status wynikający z udzielenia ochrony uzupełniającej w następstwie odmowy nadania mu statusu uchodźcy i proponuje się, aby taki wniosek został rozpatrzony odmownie, czy nałożony na państwa członkowskie w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/83/WE ⁽¹⁾ wymóg współpracy z wnioskodawcą zobowiązuje władze administracyjne państwa członkowskiego, o którym mowa, do przekazania temu wnioskodawcy wyników takiej oceny, zanim wydana zostanie końcowa decyzja, tak aby umożliwić mu ustosunkowanie się do aspektów proponowanej decyzji, które skłaniają do udzielenia odpowiedzi odmownej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-279/11)

(2011/C 226/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: P. Oliver, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-66/06 Komisja przeciwko Irlandii państwo to uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 260 TFUE;
- nakazanie Irlandii zapłaty na rzecz Komisji zryczałtowanej kwoty 4 174,8 EUR pomnożonej przez liczbę dni, jakie upłynęły pomiędzy datą wydania wyroku w sprawie C-66/06 a datą wykonania tego wyroku przez Irlandię bądź wyroku, jaki wydany zostanie w niniejszym postępowaniu, którakolwiek z tych dat okaże się wcześniejsza;
- nakazanie Irlandii zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 33 080,32 EUR od daty wydania wyroku w niniejszej sprawie do daty wykonania przez Irlandię wyroku w sprawie C-66/06; oraz
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Okolo dwa i pół roku po wydaniu wyroku Trybunału z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie C-66/06 stwierdzającego, że Irlandia nie podjęła środków służących pełnej transpozycji art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2–4 dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽¹⁾, Irlandia w dalszym ciągu nie podjęła środków koniecznych do wykonania tego wyroku. Dlatego Komisja proponuje, aby Irlandia została zobowiązana do zapłaty grzywny oraz okresowej kary pieniężnej uwzględniającej poważny charakter tego naruszenia oraz jego wpływ na realizację celów zamierzonych przez prawodawcę wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40)

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-312/11)**

(2011/C 226/36)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i C. Cattabriga, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie nakładając na wszystkich pracodawców obowiązku wprowadzenia racjonalnych usprawnień stosujących się wobec wszystkich osób niepełnosprawnych Republika Włoska uchybiła obowiązkowi dokonania należytej i pełnej transpozycji art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Nie nakładając na wszystkich pracodawców obowiązku wprowadzenia racjonalnych usprawnień stosujących się wobec wszystkich osób niepełnosprawnych Republika Włoska uchybiła obowiązkowi dokonania należytej i pełnej transpozycji art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.
- 2) Ze wspomnianego przepisu wynika zobowiązanie o zasięgu ogólnym państw członkowskich do wprowadzenia racjonalnych usprawnień aby umożliwić osobom niepełnosprawnym dostęp do pracy, wykonywanie jej lub rozwój zawodowy bądź kształcenie. Takie usprawnienia powinny, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności i potrzeb konkretnej sytuacji, obejmować swoim zakresem wszystkie osoby niepełnosprawne, wszystkie aspekty stosunku pracy oraz wszystkich pracodawców.
- 3) Ustawodawstwo włoskie nie zawiera przepisów transponujących wspomniany ogólny obowiązek. Co prawda obowiązują przepisy ustawy nr 68/1999, które pod pewnymi względami oferują gwarancje i ułatwienia, których zakres jest nawet szerszy niż w art. 5 dyrektywy. Te gwarancje i ułatwienia nie obejmują jednak wszystkich osób niepełnosprawnych, nie stanowią obowiązku ciążącego na wszystkich pracodawcach, nie dotyczą wszystkich aspektów stosunku pracy tudzież mają czysto programową treść.

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Air liquide przeciwko Komisji(Sprawa T-185/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude (Paryż, Francja) (przedstawiciele: R. Saint-Esteben, M. Pittie i P. Honoré, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault i O. Beynet, a następnie V. Bottka, P. Van Nuffel i B. Gencarelli, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 [porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) w zakresie dotyczącym skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) w zakresie, w jakim dotyczy Air liquide, SA pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Solvay przeciwko Komisji(Sprawa T-186/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Pojęcia porozumienia i uzgodnionej praktyki — Dostęp do akt — Grzywny — Komunikat w sprawie współpracy — Równość traktowania — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci O.W. Brouwer i D. Mes oraz M. O'Regan i A. Villette, solicitors, następnie adwokaci O.W. Brouwer i A. Stoffer oraz O'Regan i A. Villette)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gray, barrister)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) i po drugie, wniosek o uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą lub obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. m) decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), w zakresie w jakim Komisja Europejska stwierdziła w nim, że Solvay SA uczestniczyła w naruszeniu w okresie poprzedzającym maj 1995 r.
- 2) Wysokość grzywny nałożonej na Solvay w art. 2 lit. h) decyzji C(2006) 1766 wersja ostateczna ustala się na kwotę 139,5 mln EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Solvay pokryje 80 % kosztów własnych i poniesionych przez Komisję.
- 5) Komisja pokryje 20 % kosztów własnych i poniesionych przez Solvay.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — FMC Foret przeciwko Komisji**(Sprawa T-191/06) ⁽¹⁾**

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Domniemanie niewinności — Prawo do obrony — Grzywny — Okoliczności łagodzące)

(2011/C 226/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FMC Foret SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat M. Seimetz, i C. Stanbrook, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gray, barrister)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego — wniosek o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), oraz — tytułem żądania ewentualnego — wniosek o obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FMC Foret SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Caffaro przeciwko Komisji**(Sprawa T-192/06) ⁽¹⁾**

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Przedawnienie — Zróżnicowane traktowanie — Czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2011/C 226/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Caffaro Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Santa Maria i C. Biscaretti di Ruffia)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i F. Amato, następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego — wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) w zakresie, w jakim Komisja nałożyła w niej grzywnę solidarnie na skarżącą i na SNIA SpA., oraz — tytułem żądania ewentualnego — wniosek o obniżenie kwoty tej grzywny.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Caffaro Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — SNIA przeciwko Komisji**(Sprawa T-194/06) ⁽¹⁾**

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Przejęcie spółki odpowiedzialnej za naruszenie — Prawo do obrony — Zgodność między pismem w sprawie przedstawienia zarzutów i zaskarżoną decyzją — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SNIA SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Santa Maria, B. Biscaretti di Ruffia i E. Gambaro)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Di Bucci i F. Amato, następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), w części, w jakiej odnosi się ona do skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SNIA SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Solvay Solexis przeciwko Komisji(Sprawa T-195/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Pojęcie porozumienia i uzgodnionej praktyki — Dostęp do akt — Grzywny — Równość traktowania — Obwieszczenie w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Solvay Solexis SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: T. Salonicco i G.L. Zampa, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Di Bucci i F. Amato, a następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony, stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran) oraz — z drugiej strony — obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Solvay Solexis SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Edison przeciwko Komisji(Sprawa T-196/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Edison SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, R. Casati, M. Beretta, P. Merlino i E. Bruti Liberati, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Di Bucci i F. Amato, następnie V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

W pierwszej kolejności, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej oraz, tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty nałożonej na nią grzywny.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) w zakresie, w jakim dotyczy ona Edison SpA.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — FMC przeciwko Komisji(Sprawa T-197/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 226/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FMC Corp. (Filadelfia, Pensylwania, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Stanbrook, QC, i adwokat Y. Virvilis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, następnie V. Di Bucci, V. Bottka i X. Lewis, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gray, barrister)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego — wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) w części dotyczącej skarżącej, oraz — tytułem żądania ewentualnego — wniosek o obniżenie kwoty grzywny.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FMC Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Bavaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-235/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Dowód naruszenia — Dostęp do akt — Grzywny — Zasada równego traktowania — Rozsądny termin)

(2011/C 226/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Bavaria NV (Lieshout, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo O. Brouwer, D. Mes, A. Stoffer, a następnie O. Brouwer, A. Stoffer oraz P. Schepens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, S. Noë oraz A. Nijenhuis, a następnie A. Bouquet oraz S. Noë, pełnomocnicy, wspomagani przez M. Slotbooma, adwokata)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] (sprawa COMP/B/37.766 — niderlandzki rynek piwa) oraz, tytułem żądania ewentualnego, wniosek o zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] (Sprawa COMP/B/37.766 — niderlandzki rynek piwa) w zakresie, w jakim Komisja Europejska stwierdziła tam, że Bavaria NV uczestniczyła w naruszeniu polegającym na okazjonalnej koordynacji warunków sprzedaży, innych niż ceny, proponowanych indywidualnym konsumentom w sektorze „horeca” w Niderlandach.
- 2) Określa się kwotę grzywny nałożonej na Bawię w art. 3 lit. c) decyzji C(2007) 1697 na 20 712 375 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Bavaria pokrywa dwie trzecie swoich kosztów oraz kosztów Komisji Europejskiej.
- 5) Komisja pokrywa jedną trzecią swoich kosztów oraz kosztów Bawarii.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. Heineken Nederland i Heineken przeciwko Komisji

(Sprawa T-240/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek piwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Dowód naruszenia — Dostęp do akt — Grzywna — Zasada równego traktowania — Rozsądny termin)

(2011/C 226/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Heineken Nederland BV (Zoeterwoude, Niderlandy) i Heineken NV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: T. Ottervanger i M. de Jong, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, S. Noë oraz A. Nijenhuis, a następnie A. Bouquet oraz S. Noë, pełnomocnicy, wspomagani przez M. Slotbooma, adwokata)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] (Sprawa COMP/B/37.766 — niderlandzki rynek piwa) oraz, tytułem żądania ewentualnego, wniosek o zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji C(2007) 1697 z dnia 18 kwietnia 2007 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] (Sprawa COMP/B/37.766 — niderlandzki rynek piwa) w zakresie, w jakim Komisja Europejska stwierdziła tam, że Heineken NV i Heineken Nederland BV uczestniczyły w naruszeniu polegającym na okazjonalnej koordynacji warunków sprzedaży, innych niż ceny, proponowanych indywidualnym konsumentom w sektorze „horeca” w Niderlandach.
- 2) Określa się kwotę grzywny nałożonej solidarnie na Heineken i Heineken Nederland w art. 3 lit. c) decyzji C(2007) 1697 na 197 985 937,5 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Heineken i Heineken Nederland pokrywają dwie trzecie swoich kosztów oraz kosztów Komisji Europejskiej.
- 5) Komisja pokrywa jedną trzecią swoich kosztów oraz kosztów Heineken i Heineken Nederland.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Ziegler przeciwko Komisji(Sprawa T-199/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalenie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Odczuwalny wpływ na handel — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)

(2011/C 226/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ziegler S.A. (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Lodomez i J. Lodomez)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i O. Beynet, następnie A. Bouquet i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) a także, tytułem żądania ewentualnego, żądanie uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ziegler S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Team Relocations i in. przeciwko Komisji(Sprawa T-204/08 i T-212/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalenie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)

(2011/C 226/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Team Relocations NV (Zaventem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken) (sprawa T-204/08);

Amertranseuro International Holdings Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Trans Euro Ltd (Londyn) i Team Relocations Ltd (Londyn) (przedstawiciel: adwokat L. Gyselen) (sprawa T-212/08)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Antoniadis i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) a także, tytułem żądania ewentualnego, żądanie uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd i Team Relocations Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Gosselin Group i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji(Sprawa T-208/08 i T-209/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalenie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Pojęcie przedsiębiorstwa — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Waga — Czas trwania)

(2011/C 226/49)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Gosselin Group NV, dawniej Gosselin World Wide Moving NV (Deurne, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci F. Wijckmans i S. De Keer) (sprawa T-208/08) i Stichting Administratiekantoor Portielje (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat D. Van Hove) (sprawa T-209/08)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych), zmienionej decyzją Komisji C(2009) 5810 wersja ostateczna, z dnia 24 lipca 2009 r., a także, tytułem żądania ewentualnego, żądanie uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) W sprawie T-208/08 stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych), w zakresie w jakim stwierdza ona, że Gosselin Group NV uczestniczyła w naruszeniu art. 81 ust. 1 WE w okresie od dnia 30 października 1993 r. do dnia 14 listopada 1996 r.
- 2) Wysokość grzywny nałożonej na Gosselin Group mocą art. 2 decyzji C(2008) 926, zmienionej decyzją Komisji C(2009) 5810 wersja ostateczna z dnia 24 lipca 2009 r., ustala się na kwotę 2,32 mln EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) W sprawie T-209/08 stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2008) 926, zmienionej decyzją Komisji C(2009) 5810, w zakresie w jakim dotyczy ona Stichting Administratiekantoort Portielje.
- 5) W sprawie T-208/08 każda ze stron pokrywa własne koszty.
- 6) W sprawie T-209/08 Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/08) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągle — Ciężar dowodu)

(2011/C 226/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Verhuizingen Coppens NV (Bierbeek, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Stuyck i I. Buelens)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) a także, tytułem żądania ewentualnego, żądanie uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. i) oraz art. 2 lit. k) decyzji Komisji C (2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych).
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008

Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Putters International przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/08) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągle — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Waga — Czas trwania)

(2011/C 226/51)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Putters International NV (Cargovil, Belgia) (przedstawiciel: adwokat K. Platteau)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) a także, tytułem żądania ewentualnego, żądanie uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Putters International NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2011 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — Asociación Farmaceuticos Mundi (FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI)

(Sprawa T-76/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy mundipharma — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 226/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mundipharma GmbH (Limburg nad Lahn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: W. Verburg, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Asociación Farmaceuticos Mundi (Alfajar, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2008 r. (sprawa R 825/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mundipharma GmbH a Asociación Farmaceuticos Mundi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mundipharma GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2011 r. — Sanyō Denki przeciwko OHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop)

(Sprawa T-309/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 226/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanyō Denki Kabushiki Kaisha (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. De Zorti, M. Koch i T. Grimm, następnie adwokat V. Schmitz-Fohrmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo M. Ahlgren, następnie M. Ahlgren i J.F. Crespo Carillo, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 maja 2009 r. (sprawa R 794/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG a Sanyō Denki Kabushiki Kaisha.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2011 r. — Coin przeciwko OHIM

(Sprawa T-272/11)

(2011/C 226/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Coin SpA (Mestre, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Perani i G. Ghisletti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Dynamiki Zoi AE (Ateny, Grecja).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 lutego 2011 r. w sprawie R 1836/2010-2;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji jedynie w zakresie, w jakim uwzględniono zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3725298 dla towarów z klasy 25; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dynamiki Zoi AE

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Fitcoin”, dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41-
Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr — 3725298

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „coin”, zarejestrowany pod nr 109827 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28 i 35; graficzny wspólnotowy znak towarowy „coin”, zarejestrowany pod nr 3308401 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28 i 35; graficzny wspólnotowy znak towarowy „coinyou” zarejestrowany pod nr 3364511 dla towarów i usług z klas 16, 35 i 36; graficzny znak towarowy „coin” zarejestrowany we Włoszech pod nr 160126 dla towarów z klasy 25, graficzny znak towarowy „coin” zarejestrowany we Włoszech pod nr 253233 dla towarów z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41; graficzny znak towarowy „coin” zarejestrowany we Włoszech pod nr 240305 dla towarów i usług z klas 16, 25, 35, 36 i 41; graficzny znak towarowy „coin” zarejestrowany we Włoszech pod nr 169548 dla towarów z klas 16 i 28; graficzny znak towarowy „coin” zarejestrowany we Włoszech pod nr 240286 dla towarów z klasy 25; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr R381015 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr R363492 dla towarów i usług z klas 16, 28, 35, 36 i 41; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr 260545 dla towarów z klasy 25; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr R299708 dla towarów i usług z klas 35, 36 i 41; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr 299710 dla towarów z klas 16 i 28; graficzny międzynarodowy znak towarowy „coin” zarejestrowany pod nr R363491 dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji i uwzględnienie sprzeciwu dla towarów z klas 28 i 41, oraz oddalenie odwołania dla pozostałych towarów i usług, w związku z powyższym uwzględnienie zgłoszenia dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba odwoławcza wzięła pod uwagę jedynie jedno z możliwych znaczeń słowa FIT i stwierdziła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do głównej części rozpatrywanych towarów i usług na podstawie takiej częściowej oceny.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2011 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/11)

(2011/C 226/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie Networks (Lion, Francja) i NRJ Global (Paryż, Francja) (przedstawiciele: B. Geneste i C. Vannini, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 6483 wersja ostateczna z dnia 29 września 2010 r. w sprawie programu pomocy C 4/09 (ex N 679/97) wdrożonego przez Francję na rzecz radiofonii (Dz.U. L 61, s. 22);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia powagi rzeczy osądzonej w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-333/07, ze względu na niezastosowanie się przez Komisję do istotnych punktów uzasadnienia i sentencji tego wyroku, poprzez nieuwzględnienie — przy ponownym badaniu rachunkowości programu pomocy, którego dotyczy zaskarżona decyzja — sposobu finansowania tego programu wskazanego jej przez Trybunał.
- 2) Zarzut drugi dotyczy błędnego zastosowania prawa w motywach zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja sztucznie oddzieliła niezgodny z prawem sposób finansowania od odnośnego programu pomocy, mimo że w decyzji z dnia 16 września 2009 r. w sprawie wszczęcia postępowania kontradyktoryjnego oświadczyła, że konsekwencją niezgodności opłaty z prawem jest bezwzględna i natychmiastowa niezgodność z prawem tego programu pomocy jako całości.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasad traktatu odnoszących się swobody świadczenia usług, w zakresie w jakim stwierdzona zostałaby niezgodność z prawem opłaty przeznaczanej na finansowanie tego programu pomocy ze względu na sprzeczność jej podstawy terytorialnej z zasadą swobody świadczenia usług. Skarżący podnoszą, że częściowy zwrot, nakazany zaskarżoną decyzją, w żadnym wypadku nie może zmienić charakteru odnośnego programu pomocy i z mocą wsteczną uczynić go zgodnym z traktatem.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób określone w niej warunki miałyby uczynić program pomocy zgodnym z rynkiem wewnętrznym pomimo stwierdzenia niezgodności sposobu finansowania.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, gdyż skarżący podnoszą, że postanawiając uznać program pomocy za zgodny z wewnętrznym rynkiem i nałożyć warunki z mocą wsteczną — zamiast po prostu stwierdzić niezgodność tego programu przy jednoczesnym zwolnieniu Republiki Francuskiej z obowiązku odzyskania pomocy od beneficjentów — Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności.
- 6) Zarzut szósty dotyczy nadużycia proceduralnego i naruszenia art. 7 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, ponieważ Komisja, po przeprowadzeniu formalnego postępowania wyjaśniającego, wydała decyzję warunkową, pomimo że nie tylko nie zostały rozwiązane jej wątpliwości co do zgodności programu pomocy z rynkiem wewnętrznym, ale — co więcej — przekonała się ona o niezgodności tego programu z rynkiem wewnętrznym. Według skarżących Komisja naruszyła postanowienia rozporządzenia nr 569/1999 i tym samym popełniła nadużycie proceduralne.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Buzzi Unicem przeciwko Komisji

(Sprawa T-297/11)

(2011/C 226/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA (Casale Monferrato, Włochy) (przedstawiciele: C. Osti i A. Prastaro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości z uwagi na brak uzasadnienia lub niedostateczne uzasadnienie oraz w rezultacie naruszenie prawa skarżącej do obrony a także zasady dobrej administracji;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości z uwagi na nadużycie władzy i w rezultacie przeniesienie ciężaru dowodu;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części lub w całości z uwagi na nadużycie władzy powierzonej Komisji w art. 18 [rozporządzenia nr 1/2003], naruszenie zasad proporcjonalności i dobrej administracji, brak uprzedniego postępowania spornego z naruszeniem *Best Practices* Komisji;

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia lub niedostatecznego charakteru uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, naruszenia zasady dobrej administracji

— skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza nałożony na Komisję obowiązek uzasadnienia a także prawo skarżącej do obrony w zakresie w jakim nie zawiera informacji dotyczących przedmiotu i celu dochodzenia lub zawiera niedostateczne informacje w tym względzie.

- 2) Zarzut drugi dotyczy nadużycia władzy i przeniesienia ciężaru dowodu

— skarżąca podnosi, że Komisja nadużyła władzy w zakresie w jakim wniosek o uzyskanie informacji powinien służyć sprawdzeniu będących w jej posiadaniu przesłanek a nie stworzeniu pełnej bazy danych dotyczącej rynku, wobec braku przesłanek. Narusza to także zasadę domniemania niewinności i powoduje wyraźne przeniesienie ciężaru dowodu.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy nadużycia władzy w odniesieniu do art. 18 rozporządzenia nr 1/2003

— skarżąca twierdzi, że charakter żądań Komisji wykracza poza zakres uprawnień przyznanych w art. 18, zgodnie z którym Komisja może żądać od przedsiębiorstwa wyłącznie koniecznych informacji w odniesieniu do faktów, które mogą być mu znane jak i przekazania jej posiadanych przez nie odpowiednich dokumentów.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności i nadużycia władzy w odniesieniu do art. 18

— skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja wykracza poza zakres tego co konieczne, przewidziany w art. 18 i narusza zasadę proporcjonalności gdyż żąda informacji, które nie są konieczne lub też z uwagi na fakt, że spośród wielu odpowiednich środków Komisja nie wybrała tego, który jest mniej uciążliwy dla przedsiębiorstwa, bądź też dlatego że żądania wiążą się z nadmiernymi kosztami dla skarżącej.

- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia *Best practices* Komisji i zasady dobrej administracji

— skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swe *Best Practices* w zakresie w jakim zwróciła się najpierw do skarżącej o przedstawienie uwag co do projektu zaskarżonej decyzji, lecz następnie nie uwzględniła w ogóle tych uwag, a także z uwagi na fakt, że zaskarżona decyzja różni się w istotnym stopniu od projektu. Ponadto skarżąca twierdzi, że ciągłe zmiany w zakresie wniosków stanowią jednoznaczny dowód braku należytej staranności, który charakteryzował działania Komisji z naruszeniem zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Ben Ali przeciwko Radzie

(Sprawa T-301/11)

(2011/C 226/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Tunis, Tunezja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie środka organizacji postępowania na podstawie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem mającego na celu doprowadzenie do ujawnienia przez Komisję wszystkich dokumentów dotyczących przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;
- w razie niestwierdzenia nieważności zastosowanie odstępowstwa w odniesieniu do aktywów finansowych o charakterze podstawowym, a także do pewnych wydatków o charakterze nadzwyczajnym ocenianych oddzielnie w każdym indywidualnym przypadku;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 50 000 EUR z tytułu naprawienia wszystkich rodzajów poniesionych szkód;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej kwoty 7500 EUR z tytułu kosztów obrony w ramach niniejszej skargi;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku wystarczającej podstawy prawnej ze względu na to, że po pierwsze środek nie ma

na celu utrzymania lub przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa oraz narusza indywidualne prawa strony skarżącej, po drugie uzasadnienie decyzji zawiera niedokładności i uchybienia, a po trzecie środek jest nieproporcjonalny i nieuzasadniony.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że po pierwsze zamrożenie środków finansowych stanowi sankcję, o której zdecydował organ polityczny, po drugie w zaskarżonym rozporządzeniu nie przewidziano żadnej procedury usunięcia z wykazu, po trzecie prawa podstawowe strony skarżącej zostały naruszone w każdej fazie postępowania, a po czwarte uzasadnienie środków jest ogólne, pozbawione podstawy, niejasne i niedokładne.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych ze względu na to, że nie udowodniono udziału strony skarżącej w czynie bezprawnym.
- 5) Zarzut piąty dotyczący prawa własności ze względu na to, że środki stanowią nieuzasadnione ograniczenie prawa własności strony skarżącej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący prawa do życia ze względu na to, że zamrożenie aktywów nie powinno powodować zagrożenia dla środków utrzymania i prawa do życia strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Alumina przeciwko Radzie

(Sprawa T-304/11)

(2011/C 226/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alumina d.o.o. (Zvornik, Bośnia i Hercegowina) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i B. Servais)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na skarżącą rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 464/2011 z dnia 11 maja 2011 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącym tymczasowego ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- Po pierwsze skarżąca uważa, że cło antydumpingowe ustanowione w zaskarżonym rozporządzeniu jest niezgodne z prawem, ponieważ metoda wykorzystana w celu obliczenia konstruowanej wartości normalnej narusza art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. Przy konstruowaniu wartości normalnej pozwana wykorzystała marżę zysku w wysokości 58,89 % obliczaną na podstawie sprzedaży krajowej, która nie jest reprezentatywna dla skarżącej. Wykorzystanie takiej marży zysku jest niezgodne z art. 2 rozporządzenia podstawowego. Konstruowanie wartości normalnej dotknięte jest bowiem podstawową sprzecznością, ponieważ metoda wykorzystana przez pozwaną w celu skonstruowania wartości normalnej prowadzi do takiego samego rezultatu jaki byłby osiągnięty gdyby wartość normalna była oparta na cenach niereprezentatywnej krajowej sprzedaży. Metoda taka jest sprzeczna z utrwaloną praktyką Komisji i Rady oraz z orzecznictwem Sądu i Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto marża zysku w wysokości 58,89 % którą przyjęto nie jest „rozsądna”. Wreszcie przy konstruowaniu wartości normalnej mającej zastosowanie do dokonywanego przez skarżącą wywozu pozwana niesłusznie opiera się na orzecznictwie WTO w celu zastosowania marży zysku, która nie jest „rozsądna”.
- Po drugie skarżąca uważa również że metoda wykorzystana w celu obliczenia konstruowanej wartości normalnej narusza art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ sprzedaż krajowa skarżącej nie była prowadzona w ramach „zwykłego obrotu handlowego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit 3 oraz art. 2 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia podstawowego.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Kadio Morokro przeciwko Radzie

(Sprawa T-316/11)

(2011/C 226/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mathieu Kadio Morokro (Cocody, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat S. Le Damany)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/221/WPZiB z dnia 6 kwietnia 2011 r. ⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. ⁽²⁾, w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie naruszają art. 296 TFUE, zgodnie z którym akty prawne instytucji Unii Europejskiej są uzasadniane. Strona skarżąca podnosi, że, po pierwsze, uzasadnienie nie pozwala na zrozumienie powodów, dla których strona skarżąca została umieszczona w znajdującym się w załączniku do decyzji i do rozporządzenia wykazie osób, wobec których podjęte zostały pewne środki ograniczające i po drugie, że ten brak uzasadnienia pozbawia stronę skarżącą możliwości użytecznego zakwestionowania środków ograniczających, które zostały na nią nałożone.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/221/WPZiB z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 20).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 10).

Postanowienie Sądu z dnia 8 czerwca 2011 r. — Komisja przeciwko Association Fédération Club B2A

(Sprawa T-356/09) ⁽¹⁾

(2011/C 226/60)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2011 r. — ZZ
przeciwko Radzie**

(Sprawa F-23/11)

(2011/C 226/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci E. Boigelot i S. Woog)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych do grupy zaszeręgowania AST 9 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2010 i żądanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady, ogłoszonej w dniu 21 maja 2010 r. w drodze komunikatu dla personelu nr 82/10, o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych z grupy zaszeręgowania AST 8 do grupy zaszeręgowania AST 9 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2010;
- w rezultacie tego stwierdzenia nieważności, przeprowadzenie nowego porównania osiągnięć skarżącego z osiągnięciami innych kandydatów w ramach postępowania w sprawie awansu za 2010 r. i przyznanie skarżącemu awansu do grupy zaszeręgowania AST 9 ze skutkiem wstecznym od dnia 1 stycznia 2010 r. oraz zasądzenie odsetek od zaległych kwot wynagrodzenia według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, poczynwszy od dnia 1 stycznia 2010 r., podwyższonej o dwa punkty, jednakże bez kwestionowania awansu innych awansowanych urzędników;
- posiłkowo, w razie stwierdzenia przez Sąd, że awans skarżącego do grupy zaszeręgowania AST 9 ze skutkiem wstecznym nie jest możliwy stwierdzenie nieważności nie tylko decyzji o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych z grupy zaszeręgowania AST 8 do grupy zaszeręgowania AST 9 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2010 ale również decyzji o awansach, w oparciu o które sporządzona została lista urzędników awansowanych do grupy zaszeręgowania AST 9, ogłoszonych w dniu 21 maja 2010 r.;

— również posiłkowo, w razie stwierdzenia przez Sąd, że zażądane stwierdzenie nieważności decyzji o awansach stanowiłoby nadmierną sankcję za stwierdzoną niezgodność z prawem zasądzenie od Rady zapłaty kwoty za okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia przyznania skarżącemu awansu odpowiadającej uszczerbkowi w rozwoju jego kariery zawodowej wynikającemu z opóźnienia awansu;

— zasądzenie od Rady zadośćuczynienia na rzecz skarżącego w wysokości 3500 EUR w związku z krzywdą poniesioną wskutek nieawansowania go w dniu 1 stycznia 2010 r., z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia żądanej kwoty w toku postępowania;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2011 r. — ZZ
przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa F-56/11)

(2011/C 226/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o zastosowaniu wobec strony skarżącej sankcji obniżenia grupy zaszeręgowania o dwie grupy w ramach tej samej grupy funkcyjnej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 6 lipca 2010 r., na mocy której zastosowano wobec strony skarżącej sankcję obniżenia grupy zaszeręgowania o dwie grupy w ramach tej samej grupy funkcyjnej w następstwie decyzji organu powołującego z dnia 16 listopada 2009 r. o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego wobec strony skarżącej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2011 r. — ZZ przeciwko FRONTEX**(Sprawa F-61/11)**

(2011/C 226/63)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. A. Pappas)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie cofnięcia pierwotnej decyzji o przedłużeniu umowy o pracę ze skarżącym oraz stwierdzenie nieważności niektórych części sprawozdania z oceny za okres od sierpnia 2006 r. do grudnia 2009 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 stycznia 2011 r., potwierdzonej pocztą elektroniczną z dnia 25 stycznia 2011 r., decyzją z dnia 28 marca 2011 r. oraz pismem z dnia 4 maja 2011 r. dyrektora zarządzającego FRONTEX;
- stwierdzenie nieważności oceny za 2009 r. w zakresie, w jakim zawiera uwagi zatwierdzającego, noszące cechy rozbieżności, z dnia 30 października 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności formularza A rocznego sprawozdania w sprawie oceny FRONTEX za 2010 r., z dnia 21 czerwca 2010 r. w zakresie, w jakim zawiera uwagi zatwierdzającego, noszące cechy rozbieżności, z dnia 20 czerwca 2010 r.;
- obciążenie FRONTEX kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-63/11)**

(2011/C 226/64)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o nieprzedłużeniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji wydanej w dniu 12 sierpnia 2010 r. przez dyrektora generalnego OLAF, działającego w charakterze organu upoważnionego do zawierania umów (AHCC), o nieprzedłużeniu zawartej ze skarżącym, wynikającej w szczególności z braku odpowiedzi na zapytanie skarżącego skierowane do organu w dniu 12 kwietnia 2011 r.;
- w niezbędnym zakresie, stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez AHCC w dniu 22 lutego 2011 r., oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- w konsekwencji przywrócenie skarżącemu na stanowisko, które zajmował w OLAF, w ramach przedłużenia jego umowy zgodnie z wymogami regulaminu pracowniczego;
- tytułem żądania ewentualnego i w przypadku nieuwzględnienia ww. żądania przywrócenia na stanowisko: zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania z tytułu szkody poniesionej przez skarżącego, szacowanej tymczasowo i ex aequo et bono jako różnica pomiędzy wynagrodzeniem uzyskiwanym jako członek personelu tymczasowego OLAF i wynagrodzeniem uzyskiwanym na obecnie zajmowanym stanowisku (czyli około 3000 EUR miesięcznie), za każdy miesiąc przez okres zbliżony do okresu, na który zawarta była pierwotna umowa (4 lata) i dłuższy, jeżeli umowa ta zostałaby przedłużona po raz trzeci, dając skarżącemu prawo do zawarcia umowy na czas nieokreślony;
- w każdym razie: zasądzenie od strony pozwanej zapłaty kwoty, której wysokość jest określona tymczasowo i ex aequo et bono jako 5000 EUR, tytułem zadośćuczynienia krzywdzie, powiększonej o odsetki za zwłokę według stawek ustawowych obowiązujących w dniu wydania wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

2011/C 226/51	Sprawa T-211/08: Wyrok Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. — Putters International przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Podział rynku — Manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Naruszenie jednolite i ciągłe — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Waga — Czas trwania)	25
2011/C 226/52	Sprawa T-76/09: Wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2011 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — Asociación Farmaceuticos Mundi (FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy mundipharma — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	26
2011/C 226/53	Sprawa T-309/09: Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2011 r. — Sanyō Denki przeciwko OHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	26
2011/C 226/54	Sprawa T-272/11: Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2011 r. — Coin. przeciwko OHIM	26
2011/C 226/55	Sprawa T-273/11: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2011 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji	27
2011/C 226/56	Sprawa T-297/11: Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Buzzi Unicem przeciwko Komisji	28
2011/C 226/57	Sprawa T-301/11: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Ben Ali przeciwko Radzie	29
2011/C 226/58	Sprawa T-304/11: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Alumina przeciwko Radzie	29
2011/C 226/59	Sprawa T-316/11: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Kadio Morokro przeciwko Radzie	30
2011/C 226/60	Sprawa T-356/09: Postanowienie Sądu z dnia 8 czerwca 2011 r. — Komisja przeciwko Association Fédération Club B2A	30
 Sąd do spraw Służby Publicznej		
2011/C 226/61	Sprawa F-23/11: Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2011 r. — ZZ przeciwko Radzie	31
2011/C 226/62	Sprawa F-56/11: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	31
2011/C 226/63	Sprawa F-61/11: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2011 r. — ZZ przeciwko FRONTEX	32
2011/C 226/64	Sprawa F-63/11: Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	32

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL